

De lavestlønnede har fået størst lønfremgang under det seneste opsving

Under den seneste højkonjunktur i perioden 2013-2019 har de lavestlønnede oplevet den største lønfremgang på DA-området. De personer som lå blandt de 10 pct. lavestlønnede ved indgangen til opsvinget i 2013, havde markant højere lønstigninger fra 2013 til 2019 end de personer, som lå blandt de højestlønnede i 2013. Der er således en høj lønmobilitet på DA-området, hvor de lavestlønnede har gode muligheder for at rykke op i lønfordelingen.

Andre undersøgelser har vist, at de lavestlønnede sakker bagud i forhold til resten af arbejdsmarkedet, men denne analyse viser tværtimod, at de lavestlønnedes timeløn siden 2013 har haft større lønfremgang end de øvrige grupper på DA-området. Analysen viser dermed, at det private arbejdsmarked er dynamisk og velfungerende, også for medarbejdere på de lavere løntrin. Gennem personlig indsats, resultater, erfaring, opkvalificering og jobskifte kan man få en lønfremgang, som forbedrer levevilkårene mærkbart.

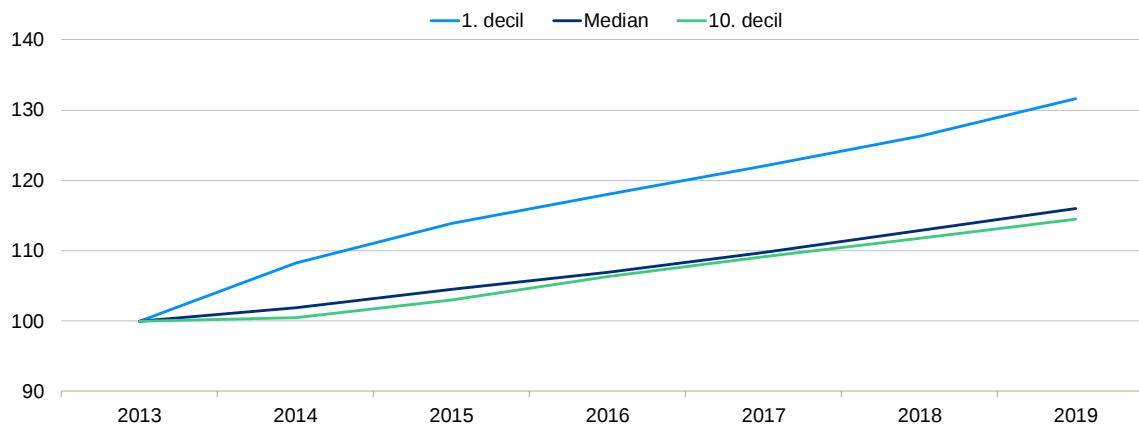
Analysen viser, at varigt fodfæste på arbejdsmarkedet åbner for gode muligheder til at løfte sin lønindkomst. Med en hastigt stigende mangel på arbejdskraft er der brug for reformer, som kan løfte personer væk fra passiv forsørgelse over i varig beskæftigelse. Analysen peger på, at disse reformer ikke blot vil styrke og forlænge opsvinget, men også give et markant løft af levestanden for den enkelte, som skifter ledighed og passiv forsørgelse ud med beskæftigelse.

Høj lønmobilitet på DA-området

I perioden 2013 til 2019 er timelønnen for de 10 pct. lavestlønnede på DA-området i 2013 (1. decilgruppe) steget med ca. 32 pct., mens de 10 pct. højestlønnede i 2013 (10. decilgruppe) kun har oplevet en stigning på knap 15 pct. i samme periode, jf. figur 1. De lavestlønnede har dermed fået den største lønfremgang under den seneste højkonjunktur fra 2013 til 2019. Fremgangen i timelønnen er opgjort ved at følge dem, som var blandt de 10 pct. lavestlønnede i 2013, og tilsvarende for de øvrige decilgrupper.

Figur 1. De lavestlønnede på DA-området har oplevet den største lønfremgang

Indeks, 2013=100, fortjeneste ekskl. gene

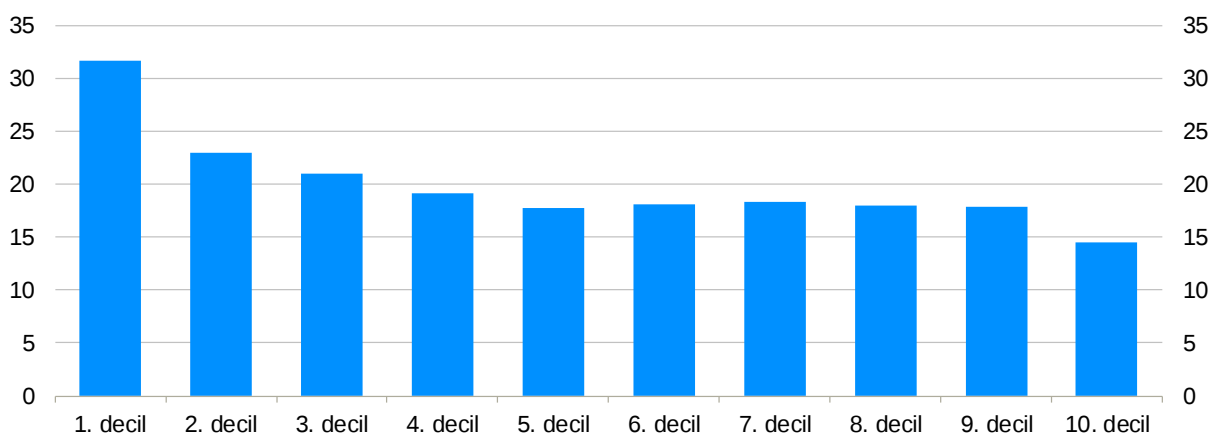
Anm.: Se bilag for metode.

Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

Ser man på de øvrige decilgrupper, har alle oplevet en lønfremgang siden 2013, jf. figur 2. Der tegner sig et klart mønster, hvor de lavere deciler har oplevet større lønfremgang end de øvre deciler.

Figur 2. Alle har fået del i lønstigningerne

Samlet stigning i timefortjenesten ekskl. gene fra 2013 til 2019, pct.

Anm.: Se bilag for metode

Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

Resultaterne viser, at selvom man i udgangspunktet befinder sig i bunden af lønfordelingen, så stiger de fleste relativt hurtigt. Det vidner om høj lønmobilitet på DA-området, hvor personlig indsats, resultater, flid, erfaring, opkvalificering og jobskifte belønner sig. Det tyder på, at løndannelsen på DA-området er modstandsdygtig overfor tendenser, der i andre lande skaber

øget ulighed¹. Det kan skyldes, at det danske arbejdsmarked reguleres gennem aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, hvor opkvalificering og kompetenceudvikling for alle medarbejdergrupper er en integreret del. Derudover er det danske arbejdsmarked kendetegnet ved fleksibilitet og dynamik, som giver den enkelte medarbejder gode muligheder for at skifte job og avancere².

Analysen dækker den seneste højkonjunktur fra 2013-2019. Lønudviklingen i analysen er opgjort ved at følge personer på DA-området med udgangspunkt i, hvor de lå i lønfordelingen i 2013. Konkret opdeles lønfordelingen i 2013 i såkaldte decilgrupper, hvis lønudvikling følges frem til 2019. Studerende er ekskluderet i analysen for at undgå, at skift fra studerende til færdiguddannet vil påvirke lønstigningerne i en positiv retning og derved give et misvisende billede af lønstigningerne for lavestlønnede decilgrupper.

Ved at følge de samme personer over en årrække får man et reelt billede af, hvordan lønudviklingen har været for konkrete medarbejdere på arbejdsmarkedet. Derved adskiller analysen sig fra andre analyser, der i højere grad har set på, hvordan lønninger i de forskellige løndeciler ændres over tid uden hensyn til, at mange medarbejdere rykker ind og ud af decilgrupperne over tid. Resultaterne fra disse analyser er i offentligheden fejlagtigt blevet tolket som, at personer i den nederste del af lønfordelingen ikke får nævneværdige lønstigninger og permanent sidder fast i bunden uden mulighed for at rykke op i lønhierarkiet. Denne analyse viser, at den konklusion er forkert. Metoden er beskrevet i boks 1.

¹ OECD 2015: "In it together. Why less inequality benefits all".

² I den private sektor er 73 pct. af lønmodtagerne ansat under en overenskomst. Overenskomstdækningen på det private arbejdsmarked dækker over størstedelen af DA-området og FA-området samt dele af det uorganiserede område. Det er dog kun DA-området, som indgår i StrukturStatistikken, og som derfor er afdækket i denne analyse. Se i øvrigt [Høj overenskomstdækning i Danmark](#)

Boks 1. Analysetilgange til belysning af lønmobilitet

Til afdækning af lønudviklingen fordelt på løndeciler kan man overordnet set benytte to forskellige analysetilgange:

- **Den ikke-individbaserede tilgang:** Den ene tilgang beskriver lønudviklingen for løndecilerne, hvor decilgrupperne dannes på ny hvert år. Ved denne tilgang er det forskellige personer, der indgår i de enkelte løndeciler hvert år.
- **Den individbaserede tilgang:** Den anden tilgang beskriver lønudviklingen for løndecilerne, hvor decilgrupperne dannes med udgangspunkt i startåret, hvorefter man følger lønudviklingen for disse fastholdte decilgrupper i årene efter.

Andre undersøgelser af lønulighed har i langt de fleste tilfælde anvendt den første analysetilgang. Resultaterne herfra viser typisk, at de lavestlønnede sakker bagud, jf. f.eks. *Stigende ulighed i timelønninger*, Kraka, 2019.

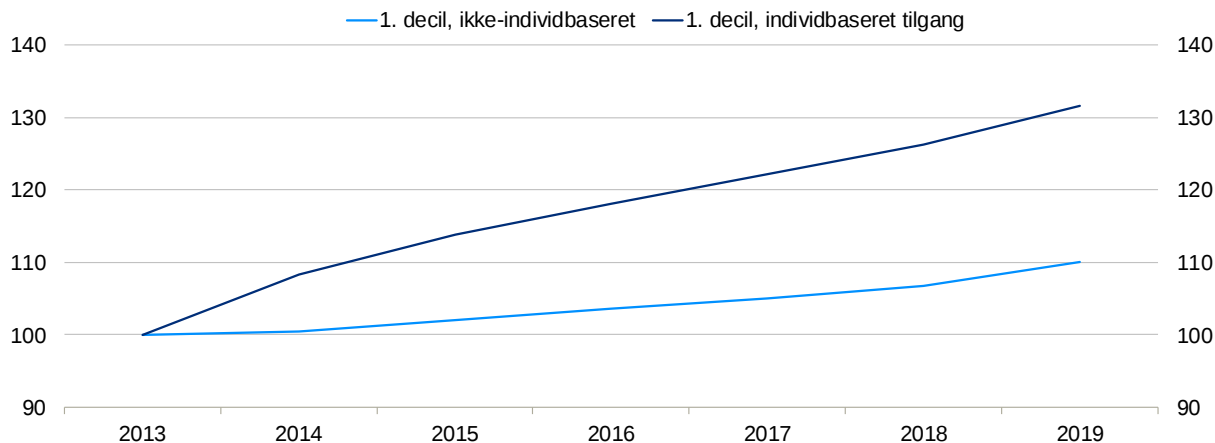
I den ikke-individbaserede tilgang bliver der ikke taget højde for, at personer med lav løn meget ofte rykker op til højere løndeciler, f.eks. i forbindelse med forfremmelser, jobskifte eller generel lønstigning. I stedet sammenlignes lønudviklingen for de 10 pct. lavestlønnede sidste år med de 10 pct. lavestlønnede i år. Ved at sortere alle dem fra, som rykkede op i lønfordelingen, kommer man til at undervurdere lønfremgangen for de lavestlønnede, og det kan tolkes som om, at dem i bunden af lønfordelingen ikke har nogen lønfremgang.

I denne analyse er der gjort brug af den individbaserede analysetilgang. I analysen følges omkring 130.000 lønmodtagere, der har været ansat på DA-området over en 7-årig periode fra 2013-2019, og som indgår i DA's StrukturStatistik, hvilket svarer til ca. en fjerdedel af DA-området.

Af figur 3 fremgår lønudviklingen for 1. decilgruppe, når man anvender de to forskellige analysetilgange. Til forskel fra den individbaserede tilgang, som er anvendt i denne analyse, så vil en analysetilgang, hvor decilgrupperne dannes på ny hvert år, resultere i en lønudvikling på 10 pct. hen over en 7-årig periode. De to analysetilgange giver derfor vidt forskellige resultater og konklusioner.

Figur 3 Forskellige konklusioner ved brug af de to analysetilgange

Indeks, 2013=100, fortjeneste ekskl. gene

Anm.: Lønudviklingen for 1. decilgruppe (ved brug af den ikke-individbaserede tilgang) er lavet på baggrund af StrukturStatistikken. Den gennemsnitlige timeløn er beregnet for hver decilgruppe for det enkelte år, hvorefter lønstigningen fra år til år er beregnet. Der er desuden foretaget samme afgrænsninger i forhold til alder, offentliggørelsesgruppe og studerende som for den individbaserede tilgang, så de to tilgange er sammenlignelige. For yderligere metode se bilag.

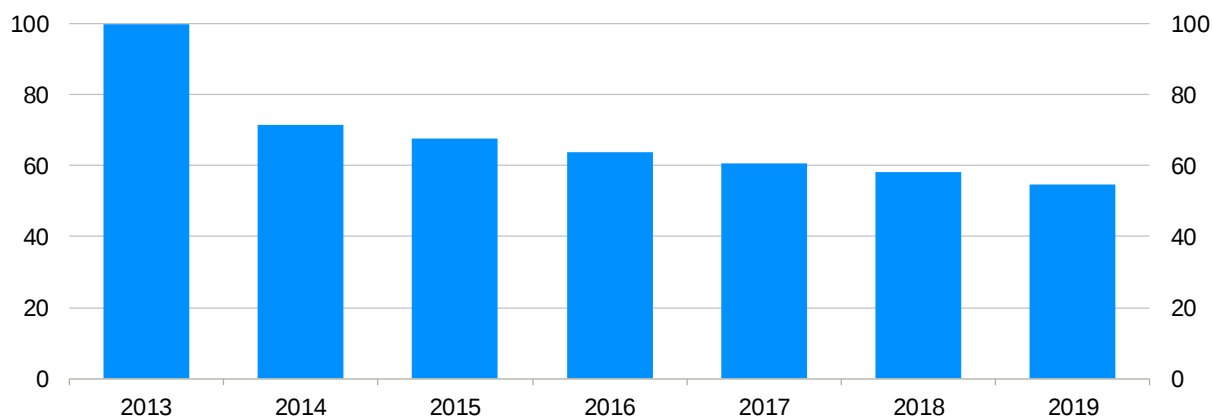
Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

Høj lønmobilitet blandt de lavestlønnede

Selvom en person befinder sig blandt de 10 pct. lavestlønnede, er det ikke ensbetydende med, at personen forbliver i bunden af lønfordelingen permanent. Ser man blandt de personer, som i 2013 var placeret i 1. decilgruppe, så er knap halvdelen rykket til en anden decilgruppe i løbet af syv år, jf. figur 4.

Figur 4. Næsten halvdelen rykker ud af 1. decilgruppe i løbet af syv år

Andel af lønmodtagere der forbliver i 1. decilgruppe blandt de personer, der i 2013 var i 1. decilgruppe, pct.

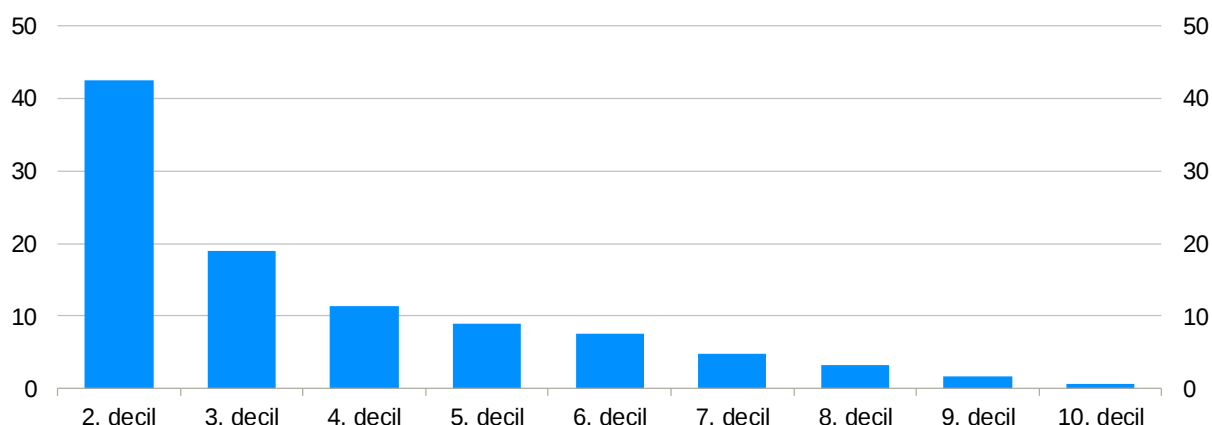
Anm.: Se bilag for metode.

Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

Af de knap 45 pct., som flytter fra 1. decilgruppe i løbet af perioden 2013-2019, er omkring 40 pct. flyttet til 2. decilgruppe og knap 20 pct. til 3. decilgruppe, mens resten fordeler sig blandt de øvrige decilgrupper, jf. figur 5.

Figur 5. Lavestlønnede kan bevæge sig opad i hele lønfordelingen

Lønmodtagere, der 2013 var placeret i 1. decilgruppe, men som er flyttet decilgruppe i 2019, pct.

Anm.: Se bilag for metode

Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

Som tidligere nævnt er studerende, som i løbet af analyseperioden 2013 til 2019 påbegynder eller er i gang med en uddannelse i ét eller flere af årene frasorteret i analysen. Hvis studerende havde været inkluderet i analysen, ville andelen, der var rykket ud af 1. decilgruppe i løbet af analyseperioden, have været højere, fordi størstedelen af de studerende ville have befundet sig blandt de lavestlønnede i studietiden, mens en stor del ville rykke op i en anden løndecilgruppe, når de var færdiguddannet.

Høj reallønsstigning for personer, der forbliver i nederste løndecil

Omkring halvdelen af de personer, der var i nederste decilgruppe i 2013, var det også i 2019. Timelønnen for gruppen af lønmodtagere, der forbliver i 1. decilgruppe, er i gennemsnit steget med 13 pct. i perioden 2013 til 2019. Gruppen oplever i sagens natur ikke lige så høje stignings-takter som dem i 1. decilgruppe, der i perioden flytter decilgruppe som følge af forfremmelser eller jobskifte mv. Alligevel har gruppen af lønmodtagere, der forbliver i 1. decilgruppe, næsten lige så store procentvise lønstigninger som 10. decilgruppe i perioden, jf. tabel 1.

De personer, der forbliver i den nederste del af lønskalaen, har på trods af lavere lønstigninger end dem, der flytter decilgruppe som følge af forfremmelser eller jobskifte mv., haft en lønfremgang på 13 pct. fra 2013 til 2019. Det svarer til en reallønsstigning på 1,5 pct. om året (hvor lønstigningerne er rensset for inflation). Til sammenligning var reallønnen på hele DA-området i gennemsnit 1,4 pct. om året i perioden. Gruppen oplever derfor forholdsvis høje reallønsstigninger, selvom de forbliver nederst i lønfordelingen. Gruppen har en gennemsnitlig månedsløn på ca. 26.000 kr. i 2019.

Tabel 1. Lønstigninger for dem, der forbliver i 1. decilgruppe svarer næsten til 10. decilgruppe

Samlet stigning i timefortjenesten ekskl. gene fra 2013 til 2019	
	Pct.
1. decilgruppe, som forbliver i 1. decilgruppe	13,0
5. decilgruppe	17,7
10. decilgruppe	14,5

Anm.: Se bilag for metode

Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

Resultaterne er robuste overfor metodevalg

Resultaterne er i sagens natur afhængige af den anvendte metode, herunder afgrænsning af populationen. Men alternative metodevalg viser, at de centrale konklusioner er robuste overfor justeringer af metoden.

Valg af analyseperiode

Analysen er robust overfor valg af periode. Den valgte periode 2013-2019 er kendetegnet ved et økonomisk opsving og fremgang i beskæftigelsen. Samme analyse lavet for perioden 2009-2019, som går på tværs af konjunkturer, giver de samme konklusioner.

Fra 2009 til 2019 har 1. decilgruppe haft en samlet lønfremgang på ca. 40 pct., mens 10. decilgruppe har haft en samlet lønfremgang på 27 pct. Dermed har 1. decilgruppe en merstigning på 13 pct.-point i perioden 2009-2019 mod en merstigning på 17 pct.-point i perioden 2013-2019, jf. tabel 2.

En af grundene til, at perioden 2009-2019 ikke er valgt, skyldes bl.a., at datagrundlaget bliver mindre solidt, når vi følger den samme gruppe over en 11-årig periode (analysepopulation reduceres til 46.000 personer) vs. ved en 7-årig periode, som er valgt i analysen. Med den valgte periode 2013-2019 følges 130.000 personer, hvilket bl.a. gør det muligt at dykke mere detaljeret ned i hver decilgruppe.

Tabel 2. Analyserne er robuste på tværs af konjunkturer

	Ændring i fortjeneste ekskl. gene i perioden, pct.	
	2009-2019	2013-2019
1. decilgruppe	40	32
10. decilgruppe	27	15
Forskel, pct. point	13	17

Anm.: Se bilag for metode

Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

Valg af lønbegreb

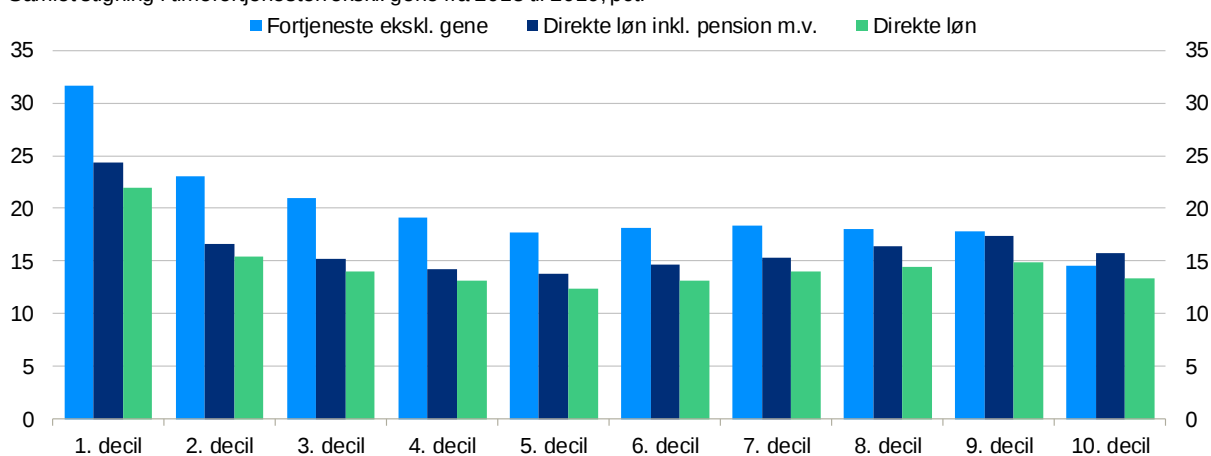
Analysen tager udgangspunkt i lønbegrebet *fortjeneste ekskl. gene*. Beløbet inkluderer den forhandlede grundløn, pension og uregelmæssige betalinger samt ferie-, fritvalgs- og SH-betalinger. Tallet omfatter også fraværsbetalinger (sygdom, barsel m.v.), som er fordelt på de præsterede timer. Lønbegrebet *fortjeneste ekskl. gene* er valgt som det primære lønbegreb, da det er et udtryk for den samlede betaling, som tilfalder medarbejderen, uanset om den kommer i form af løn, pension, fraværsbetalinger m.v.

De enkelte delelementer kan påvirke de opgjorte lønstigninger i forskellig grad, f.eks. hvis der er forskelle i fraværmønstre mellem de lavest- og højestlønnede. Samtidig kan de anciennitetsbaserede overenskomstforhold som pension og ret til løn under sygdom påvirke gennemslaget på de individuelle lønstigninger. Dette vil trække i retning af højere lønstigninger for de lavestlønnede, som typisk er dem med lavest anciennitet.

Hvis man imidlertid anvender lønbegreberne *direkte løn*, som ikke er påvirkede af pension og ret til løn under fravær mv., er billedet dog uændret: De lavestlønnede har fortsat en større lønfremgang end de højestlønnede, jf. figur 6.

Figur 6. Større lønfremgang blandt de lavestlønnede uanset lønbegreb

Samlet stigning i timefortjenesten ekskl. gene fra 2013 til 2019, pct.

Anm.: Se bilag for metode

Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

Afgrænsning af analysepopulationen

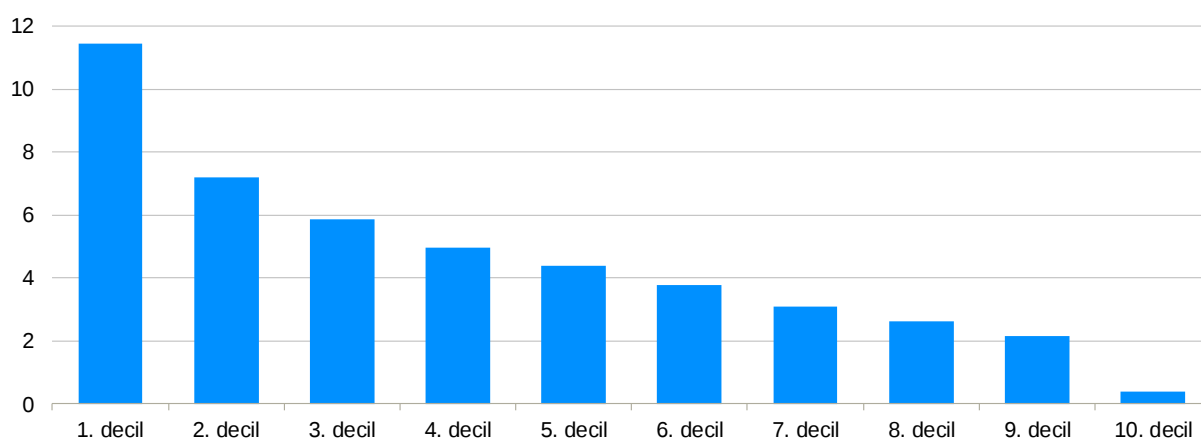
En potentiel ulempe ved en individbaseret tilgang, som denne analyse bygger på, er selektion i de lønmodtagere, som arbejder på DA-området i syv sammenhængende år. Fra 2013 til 2019 havde i alt ca. 130.000 medarbejdere arbejdet på en DA-virksomhed i alle årene. Til sammenligning var der i alt ca. 550.000 medarbejdere på DA-området i 2013. Dermed er der risiko for, at analysens resultater ikke er retvisende for DA-området som helhed.

Ved at sammenligne analysepopulationen med hele DA-området ser det dog ud til, at analysepopulationen er repræsentativ for hele DA-området på centrale karakteristika som køn, alder, uddannelsesniveau og herkomst, jf. metodebilag.

Anvendes som supplement en analysetilgang, hvor man alene følger lønudviklingen for personer, der indgår i DA's StrukturStatistik i to frem for syv sammenhængende år, så øges analysepopulationen til ca. 375.000 medarbejdere i gennemsnit pr. år. Ved denne analysetilgang er resultatet det samme. Også her er det de lavestlønnede, der har haft den største lønfremgang, uanset lønbegreb, jf. figur 7.

Figur 7. Robust resultat uanset analysetilgang

Gennemsnitlig årlig ændring i timefortjenesten ekskl. gene, 2013 til 2019

Anm.: Se bilag for metode

Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

Stigningstakterne er ved brug af denne analysetilgang væsentlig højere for 1. decilgruppe. Dette skyldes, at man ved denne metode følger individer i to sammenhængende år, hvorfor resultaterne i højere grad vil være påvirkede af 1. årseffekter. Herved forstås ovennævnte anciennitetsbaserede overenskomstforhold, som giver ret til pension og løn under sygdom for personer, der træder ind på arbejdsmarkedet. Dette vil især gælde for 1. decilgruppe, hvor nye lønmodtagere sandsynligvis vil være overrepræsenteret.

Metodebilag

1. Dokumentation af metode og antagelser

Analysepopulation

Analysepopulationen består af ca. 130.000 lønmodtagere, der har været ansat på en DA-virksomhed i perioden 2013-2019. Til dannelse af analysepopulationen er anvendt DA's Strukturstatistik, som er DAs årlige lønstatistik, som er en detaljeret beskrivelse af lønforholdene på DA-området.

Analysepopulationen er desuden afgrænset på en række parametre:

Offentliggørelsesgruppe

Analysen dækker over almindelige lønmodtagere, overordnet ledelse, ledelse i øvrigt og medarbejdere med særligt ansvar over 18 år, der har været ansat i en virksomhed på DA-området fra 2013 til 2019. Det betyder, at elever og unge ikke indgår i analysen.

Primære ansættelsesforhold

I analysen er valgt at se på den individuelle stigning for lønmodtagerens primære ansættelsesforhold. Det primære job er valgt ud fra det ansættelsesforhold med flest præsterede løntimer.

Frasortering af studerende

I analysen er frasorteret personer, som i løbet af 2013-2019 påbegynder eller er i gang med en uddannelse, hvilket svarer til i alt 8.144 personer. Grunden til at studerende er frasorteret i analysen skyldes, at studerende som regel vil have en forholdsvis lav timeløn og derfor vil befinde sig i nederste decilgruppe. Hvis gruppen i løbet af analyseperioden bliver færdiguddannet og derfor overgår til en højere timeløn, vil det give et misvisende billede af stignings-takterne for de nederste decilgrupper.

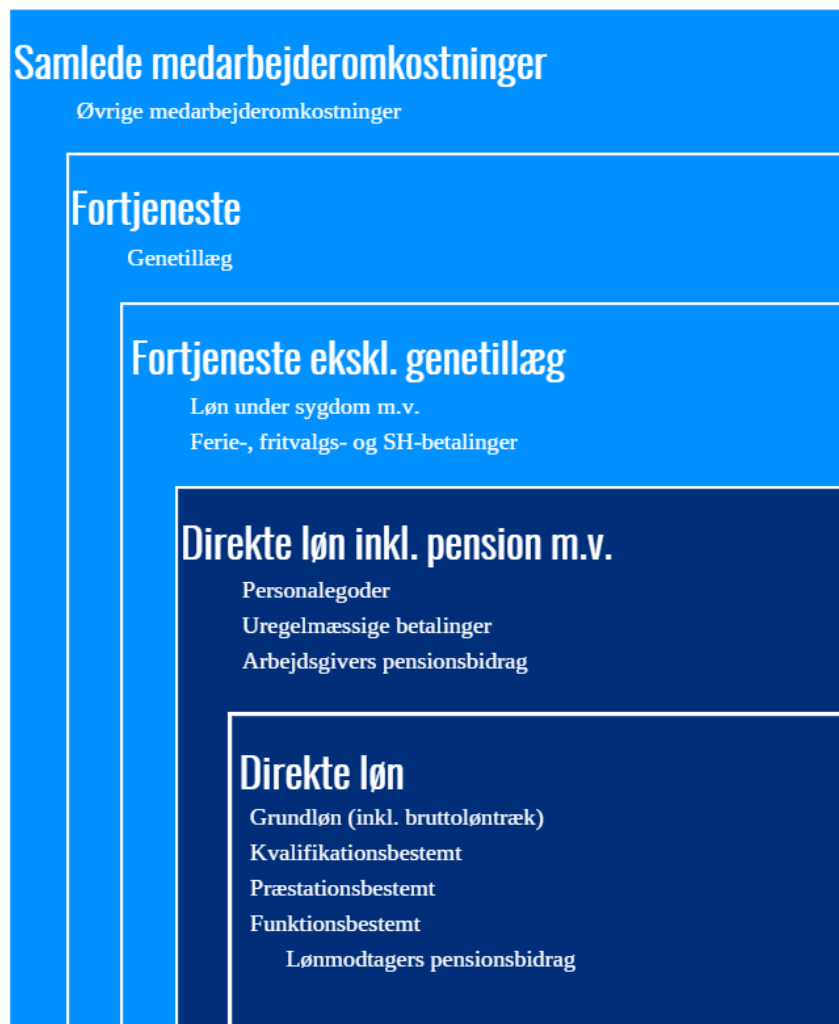
Anvendte lønbegreber

Det gennemgående lønbegreb i analysen er fortjeneste ekskl. genetillæg. Dette lønbegreb angiver de samlede betalinger fra arbejdsgiveren til lønmodtageren bortset fra genebetalinger. Desuden anvendes direkte løn inkl. pension m.v. og direkte løn ved enkelte analyser, jf. figur 1.1.

Lønbegreberne opgøres pr. præsteret arbejdstime, det vil sige den tid, hvor medarbejderen faktisk arbejder og vægtes med antallet af dage, ansættelsesforholdet har udgjort i året. Præsterede arbejdstimer er defineret som betalt arbejdstid inkl. overarbejde fratrasket fravær som følge af sygdom, barsel, ferie m.v.

Figur 1.1. Lønbegreber

Timeløn

Kilde: DA

Lønstigningstakter

Lønstigningstakterne i denne analyse kan ikke sammenlignes med stigningstakterne, som bliver opgjort i forbindelse med StrukturStatistikken. I denne analyse er stigningstakten et udtryk for den gennemsnitlige lønstigningstakt for den enkelte løndecilgruppe og inkluderer stigningstakten for lønmodtagere, der i løbet af måleperioden skifter jobfunktion, branche, bliver forfremmet mv. Stigningstakten i StrukturStatistikken er derimod et udtryk for prisen for at få et stykke arbejde udført.

Decilgrupper

Analysepopulationen er på baggrund af deres timefortjeneste inddelt i 10 lige store grupper, som kaldes decilgrupper. De 0-10 pct. med lavest timefortjeneste tilhører 1. decilgruppe og

90-100 pct. med højest timefortjeneste hører til 10. decilgruppe og svarer til de 10 pct. højest-lønnede. Decilgrupperne dannes med udgangspunkt i startåret (2013), hvorefter man følger lønudviklingen for disse fastholdte decilgrupper i årene efter.

Hvordan beregnes stigningstakterne?

Den årlige lønstigningstakt for decilgrupperne er beregnet ved først at finde den gennemsnitlige timeløn pr. decilgruppe og herefter den gennemsnitlige løn for de samme personer det følgende år. For begge år vægtes gennemsnittene med det antal dage, den pågældende person har arbejdet i løbet af året. Herefter beregnes lønstigningstakten for hver decilgruppe.

Årsagen til at vi ikke har beregnet stigningstakten pr. person og herefter taget et gennemsnit på tværs af hver decilgruppe er, at man på denne måde ikke kan vægte den enkelte persons løn med det antal dage, vedkommende har arbejdet i det år, hvor observation er foretaget, men i stedet må vægte den enkelte persons løn med dagene i enten start- eller slutåret.

Hvis en person i 2013 f.eks. har haft et fuldtidsjob til en timeløn på 165 kr. i timen, men året efter kun har arbejdet 1 uge som juleafløser til 250 kr. i timen, og man vægter vedkommende lønstigning med antallet af dage i det første år, så vil vedkommende vægte uforholdsmæssigt højt i det beregnede gennemsnit. Man vil finde en unaturligt høj gennemsnitlig lønstigning, som afspejler udsving i beskæftigelsen nærmere end egentlige lønstigninger. Begge regnemetoder er desuden afprøvet. Den valgte regnemetode giver lidt lavere stigningstakter, men begge regnemetoder giver samme konklusioner.

Nedenfor fremgår de årlige stigningstakter for alle løndeciler for perioden 2013-2019. Tallene for 2014 viser f.eks. den gennemsnitlige årlige ændring i fortjenesten ekskl. gene fra 2013 til 2014, jf. tabel 1.1.

Tabel 1.1. Højere lønstigninger for de lavestlønnede

	Gennemsnitlige årlige ændringer i fortjenesten ekskl. gene, pct.					
	2014	2015	2016	2017	2018	2019
1. decil	8,3	5,1	3,7	3,4	3,4	4,3
2. decil	4,6	3,8	3,0	3,0	3,0	3,7
3. decil	3,7	3,5	2,8	2,9	2,9	3,6
4. decil	3,1	3,1	2,7	2,7	2,9	3,2
5. decil	2,8	2,9	2,3	2,9	2,7	2,8
6. decil	2,6	2,8	2,5	2,9	3,0	3,1
7. decil	2,0	2,9	2,7	3,0	2,9	3,5
8. decil	2,0	2,7	3,2	2,9	3,0	3,0
9. decil	1,7	2,9	3,3	2,9	2,8	3,0
10. decil	0,4	2,5	3,3	2,7	2,4	2,5
I alt	2,4	2,9	3,2	2,6	3,0	3,1

Anm.: Se metode ovenfor.

Kilde: Egne beregninger på baggrund DA's StrukturStatistik

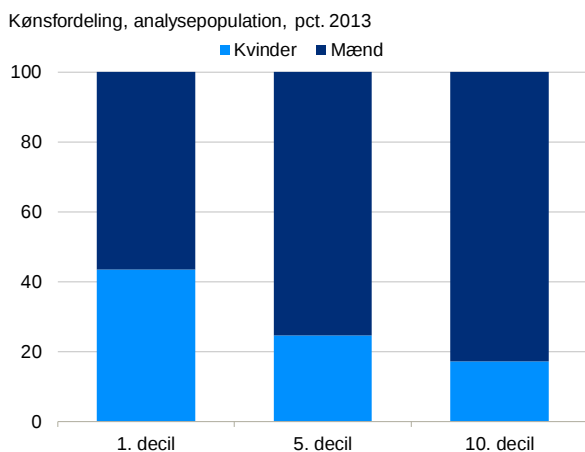
2. Karakteristik af analysepopulation vs. DA-området

Sammenligner man analysepopulationen med hele DA-området, så er analysepopulationen repræsentativ for DA-området på en række centrale karakteristika som køn, herkomst og højest fuldførte uddannelse.

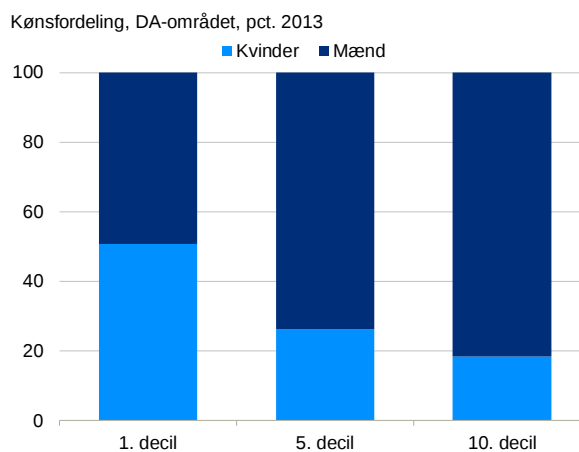
Køn

På DA-området udgør 50 pct. af 1. decilgruppe mænd. Det er en smule mere i analysepopulationen. I 5. og 10. decil er DA-området karakteriseret ved langt overvejende mænd. Samme billede gør sig gældende for analysepopulationen, jf. figur 2.1 og figur 2.2.

Figur 2.1. Kønsfordeling ved analysepopulation

Figur 2.2. Kønsfordeling på DA-området

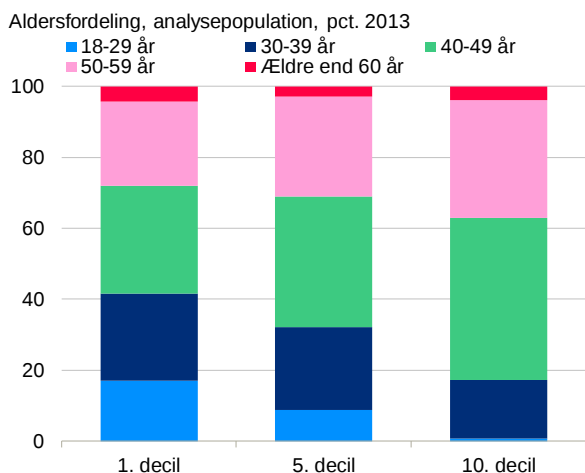
Anm.: Se metode ovenfor

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DAs StrukturStatistik samt Danmarks Statistik

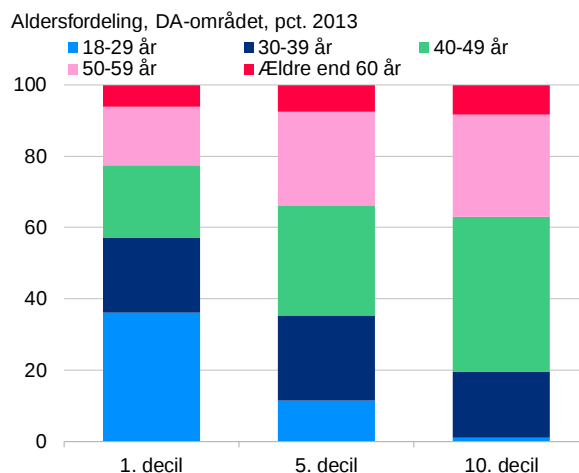
Alder

For så vidt angår aldersfordelingen, så er analysepopulationen underrepræsenteret i forhold til unge lønmodtagere i alderen 18-29 år. Dette kan forklares ved afgrænsningen af studerende. I analysepopulationen frasorteres studerende, der er i gang eller påbegynder en uddannelse i løbet af 2013 til 2019. For DA-området er der kun frasorteret studerende med udgangspunkt i 2013, hvorfor afgrænsningen for DA-området er knap så streng. Herudover er aldersfordelingen for 5. og 10. decilgruppe ens for analysepopulationen og DA-området, jf. figur 2.3 og figur 2.4.

Figur 2.3. Aldersfordeling ved analysepopulation

Figur 2.4. Aldersfordeling på DA-området

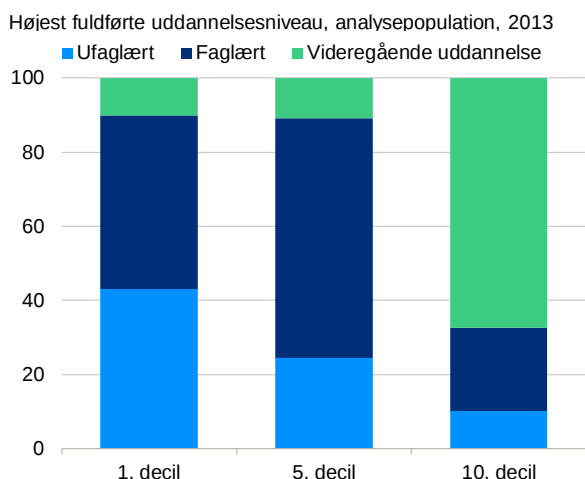
Anm.: Se metode ovenfor

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DAs StrukturStatistik samt Danmarks Statistik

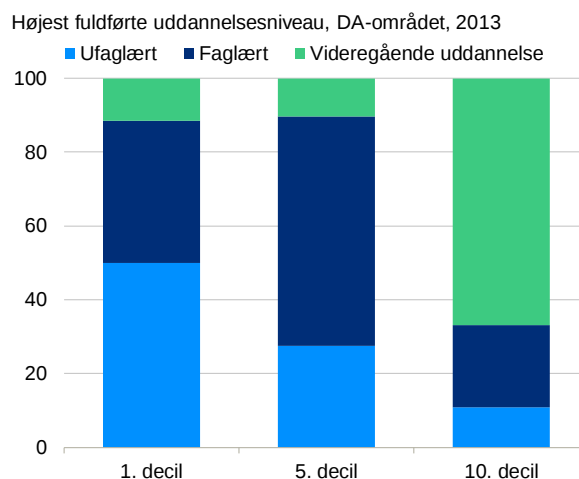
Højest fuldførte uddannelse

Ser man på uddannelsesniveaet for analysepopulationen og DA-området, så er analysepopulationen i høj grad repræsentativ for DA-området. Halvdelen af 1. decilgruppe på DA-området består af ufaglærte, hvilket er lidt flere end i analysepopulationen. I analysepopulationen er der modsat en anelse flere faglærte end på DA-området. Fordelingen i 5. og 10. decilgruppe er stort set den samme for analysepopulationen og for DA-området, jf. figur 2.5 og figur 2.6.

Figur 2.5. Uddannelsesniveau for analysepopulation

Figur 2.6. Uddannelsesniveau på DA-området

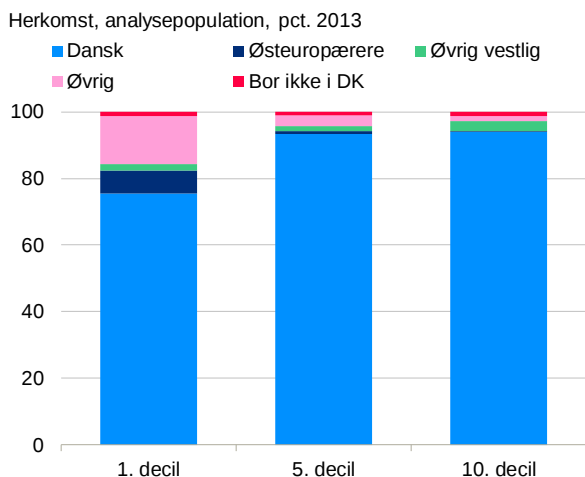
Anm.: Se metode ovenfor .

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DAs StrukturStatistik samt Danmarks Statistik

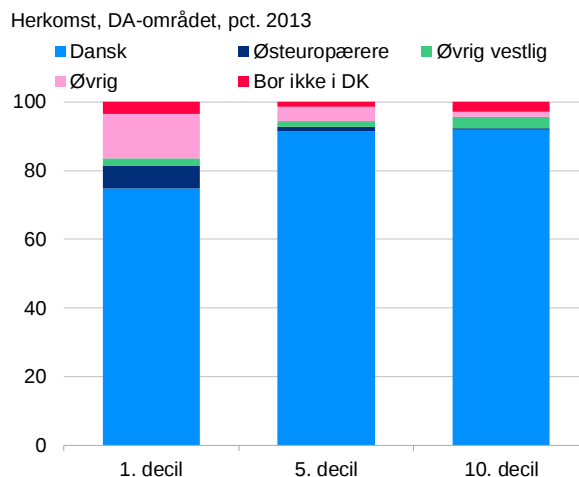
Herkomst

Fordelingen af herkomstgrupper for analysepopulationen er i høj grad repræsentativ for DA-området. I 1. decilgruppe har 1 ud af 4 af lønmodtagerne ikke-dansk oprindelse. For 5. og 10. decilgruppe gælder det samme for 1 ud af 10 af lønmodtagerne. Resultaterne gælder for både DA-området og analysepopulationen, jf. figur 2.7 og figur 2.8.

Figur 2.7. Herkomstfordeling for analysepopulation

Figur 2.8. Herkomstfordeling for DA-området

Anm.: Herkomst er opgjort på baggrund af oprindelsesland. "Østeuropæere" består af personer med oprindelsesland fra Bulgarien, Polen, Rumænien, Ungarn, Estland, Letland, Litauen, Kroatien, Slovenien, Tjekkiet og Slovakiet. "Øvrig-vestlig" består af de resterende vestlige lande. "Bor ikke i DK" er de personer, som ikke er registreret i befolkningsregisteret og som derfor ikke bor i Danmark. "Øvrig" består hovedsageligt af personer med ikke-vestlig oprindelsesland, men her indgår også statsløse og uoplyste. For yderligere uddybning se metode ovenfor.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af DAs StrukturStatistik samt Danmarks Statistik